

Det var hensynsfuldt!) Jeg synes, det var hensynsfuldt, og man kan ikke bebrejde mig, at der var nogen som helst politisk Sondering deri. Jeg behøver virkelig ikke at stikke Sonden ud for at faa at vide, hvor jeg har det ærede Medlem for Holbæk. Det kunde der have været Tale om før hans Valg og i de første 14 Dage, han var herinde. Men nu, da Forligstilbudet i Valgretssagen er vedtaget, som det er, og han alligevel endnu staar som Medlem af Reformpartiet, er der ikke Tvivl om, at der vil man ogsaa finde ham i Fremtiden. Det har ikke været min Mening at sondere Terrainet i saa Henseende; jeg har kun sagt det, jeg sagde, for at motivere mit Standpunkt.

Saa ønsker jeg at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Mors (Markvorsen). Det forekom mig, at han var noget bitter overfor os, der have stillet Forslag om at forlænge to af Banerne paa Mors ned til Næssund og til Vilsund. Jeg tror, han ser lidt fejl paa Forholdene. Han er tilbøjelig til at udtale sig i Retning af, at vi kunne ønske at ødelægge det hele for ham. Jeg tror ikke, at dette er Tilfældet. Ikke paa nogen mulig Maade har det været min Mening. Det nytter ikke, at det ærede Medlem siger, at selv om det ikke er min Mening at ødelægge det hele for ham, vil det alligevel blive Resultatet af Ændringsforslagets Vedtagelse. Det kan jeg ikke indse. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem nærer en stor, stærk og varm Interesse for Banerne paa Mors, at han med en vis Ængstelse ser hen til alt, hvad der kan røre ved disse Baner, forrykke det oprindelige Forhold, hvori de have staaet i Forslaget. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i denne Ængstelse.

Det ærede Medlem mener, vi ville paa-nøde ham mere, end han ønsker. Ja, men det drejer sig dog ikke om det ærede Medlems Ønsker. Jeg vil med den største Fornøjelse respektere hans Meninger, for saa vidt de ere rimelige, men det, som det her for mig, og jeg antager ogsaa for de andre Udvalgsmedlemmer, har drejet sig om, er at imødekomme berettigede Ønsker fra Thyland. Naar dette kan gøres uden paa nogen Maade at gaa det ærede Medlem for nær — og det kan det efter min Mening —, indser jeg ikke, hvorfor man skulde undlade det. For øvrigt skal jeg ikke nærmere udtale mig om Ændringsforslag Nr. 21. Det ærede Medlem spurgte om, hvad Meningen var med dette Ændringsforslag. Det forekommer mig, at

de ærede Medlemmer for Mariager (Møestrup), for Thisted (N. Andersen) og nu sidst det ærede Medlem for Hurup (Kierkegaard) saa tydeligt og klart have sagt det ærede Medlem, hvad Meningen var, at jeg udmærket godt kan spare mig al videre Ulejlighed i saa Henseende.

Mølgaard-Nielsen: Jeg er desværre ikke i det heldige Tilfælde, at jeg kan se mit Ønske og mit ved anden Behandling udtalte Haab om det Ændringsforslags Vedtagelse, som et Flertal paa 12 Medlemmer havde stillet om en Bane fra Nørre Omme til Holstebro, opfyldt. Alligevel er der tre ærede Medlemmer, som have fastholdt Forslaget. Jeg vil takke dem baade herfor og for, at de have udtalt sig for det nu ved tredje Behandling. Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen), som ved anden Behandling stod ene, har derimod faaet tre af Udvalgets Medlemmer til at slutte sig til ham. Han brugte den samme Motivering som sidst, og jeg skal derfor ikke komme ind paa at modsige ham, som jeg gjorde sidst. Det glædede mig, at baade det ærede Medlem for Skern (Ovesen) og den ærede Formand for Udvalget (L. Rasmussen [Ribe Amts 4de Valgkreds]) ogsaa i Aften have paavist det grundløse i hans Forslag om at føre de to Baner ind i den af ham foreslaaede Retning, nemlig den ene fra Skive over Vildbjerg til Skern, og den anden fra Ringkøbing over Nørre Omme til Holstebro.

Den højtærede Minister havde to Grunde, hvorfor han ikke kunde gaa med. Den ene var den, at Motiveringen ikke var tilstrækkelig, og den anden, at Omkostningerne vare for store. Disse maa vi ganske vist indrømme ere ikke smaa, men nu er der baade af den ærede Formand for Udvalget og af det ærede Medlem for Skern ydet en Motivering, rigtignok i Lighed med, hvad jeg har fremført ved anden Behandling, men dog saa vægtig og saa fyldig, at jeg tror, at ikke alene den højtærede Minister, men ogsaa de allerfleste af Tingets Medlemmer ville indrømme det berettigede og retfærdige i, at denne Ændring blev vedtagen. Den højtærede Minister mente, at det ramte ikke det, som man i Holstebro havde ønsket sig, men dertil skal jeg sige, at ved første Behandling udtalte jeg min glædelige Overraskelse over, at vi fik det hele, som vi havde arbejdet for i Kommissionen, men tillige, at Holstebro vilde føle sig ilde berørt ved dette Stykke fra Nørre Omme til Ringkøbing.